

ПАУЛА ЛАЙТ ЛИХВАРИТЕ

chitanka.info

Там, където вони на кървава пот и сълзи, там, където господар е Негово величество Гладът, а господарка, Нейно величество безизходицата, в небето започват да кръжат лешояди, а в гъсталаците се кискат хиени. Тия рожби на гибелта бързо подушват агонията. Те разпознават жертвите още преди самите нещастници да са усетили, че загиват.

От доста време, по родната земя гъмжат нашенските лешояди, лихварите.

Финансовите запаси на хората отдавна са изчерпани. Закрити са банковите сметки с „бели пари за черни дни“, а средства липсват дори и под дюшеците или в бурканите. Българинът отдавна е гол като пушка.

Доходите главоломно се сричат надолу. Безработица или четиричасов работен ден, намалени детски надбавки, орязани субсидии, забавени помощи.

— Какво да се прави, криза! — свиват рамене политиците и с колективна безотговорност гледат агонията на народа си, докато лапат „кюфтаци“ и планират поредната екзотична ваканция на Хаваите.

За разлика от жалките доходи, цените неумолимо пълзят нагоре. Ток, ТЕЦ, вода, природен газ, храна, всичко поскъпва.

Нещастните българи са засипани от лавина непогасени сметки. Мобилни оператори, електрокомпании, ВиК дружества, банки, всеки ги замеря с напомнителни писма и цивилизовани и учтиви закани.

„Ако не се издължите, ще бъдем принудени да...“, гласят заключенията и обещават прекъсване на електрозахранването, водоснабдяването, мобилните връзки. Обещават, също така, публична продан, опис на движимото имущество, запор върху жалките заплати.

Вярно е, че задълженията трябва да се погасяват, но възможно ли е да побереш два литра течност в бутилка от един литър? Неизбежно, течността започва да прелива.

Приходите на хората просто не са достатъчни, за да заплатят разходите си и да достигнат до заветната нула.

Така, следват съдебни заповеди, изпълнителни листи, принудителни изпълнения и обществен позор.

Ако хората са порядъчни по природа, те, доведени до това безизходно положение, изпадат в тежка емоционална и интелектуална криза. От тях се очаква да постигнат невъзможното.

Така, клетият средностатистически българин хуква отчаяно към банките, за да търси потребителски заем.

За жалост, особено напоследък, критериите за предоставяне на кредит са такива, че би могъл да го получи само оня, който не се нуждае от такъв. Изискват се високи и постоянни доходи, поръчители, каквито хората, мамени неведнъж, трудно се наемат да станат.

Ето в този отчаян миг идва царството на Негово величество лихваря. Лихварите нямат състрадание, съвест и човещина. Тия качества са им толкова присъщи, колкото девствеността на улицицата или съвестта на политика.

Още по времето на Шекспир, това са кръвопийци, готови да късат жива плът от изтерзаните тела на своите жертви.

Днес, в сияйната и модерна демократична България, лихварите биват два вида: Едните са успели да постигнат близост със силните на деня, които управляват в момента и получават лиценз за банкова дейност, а другите кръвопийстват изцяло в сенчестия бизнес. Но, поне според мен, разликата е само в наличието или липсата на разрешително. По отношение размера на лихвите, разума и човещината, разлика почти няма.

Сред „легитимните“ лихвари мога да посоча организации като Jet credit, Easy credit и пр. и пр. Списъкът е внушителен.

За тях са характерни три особености: Предоставяните кредити са минимални и краткосрочни. Не съществува възможност за по-продължителен срок от година — две. Лихвите надвишават средната законна лихва по курса на БНБ поне пет-шест пъти. Длъжниците трябва да внасят погасителни вноски ежеседмично и се преследват стръвно и неуморно от служители, чиито заплати се формират от размера на успешно събраните дългове. Една такава служителка ми сподели, че ги „глобяват“, ако не успеят да съберат дълга с лихвата своевременно. Това ожесточава хората и изключва разбиране, жалост или толерантност в отношението им към просрочилите длъжници. Тях не можем да ги виним. Нали и те преследват една мизерна заплата? Виновни са техните господари.

Съгласна съм, че кредиторите трябва да си събират дължимото и дори да получават разумно възнаграждение върху предоставената главница. Но разумно ли е да съществува годишна лихва между 30 и 50 %? Къде е регулиращата роля на държавата? Защо сред изобилието от

законодателни инициативи не се появи дори веднъж идеята за горна граница на допустимата лихва? Обяснението е само едно: властници и лихвари просто пеят в дует.

Но да оставим тази категория кръвопийци, която е санирана от държавната власт. Нека хвърлим поглед върху ония усойници, които дебнат своите жертви от дълбоката сянка.

За такива не съществува пределна степен на злото и безобразието.

Ще дам само три примера, за чиято автентичност гарантирам:

Самотна жена със 75% инвалидност, сърдечно болна, която издържа сама петнадесетгодишна дъщеря и получава 210 лева пенсия, изпада в беда. Майка ѝ, старица с тежка форма на диабет, получава гангрена и ѝ ампутират крака. Човекът не е куче, за да бъде просто изхвърлен на улицата. Така, жената започва да я гледа и вече не е в състояние да търси дори почасова работа.

Трупат се неиздължени сметки и капанът щраква.

В отчаяно търсене на кредит, жената попада на лихвар, който ѝ предлага заем от 10000 лева срещу ипотека на единственото ѝ жилище. Тя трябва да погаси кредита за три години, като сумата, която следва да върне, е 25000 лева. Това означава 50 % лихва на година върху главницата (т.е. 150 % за трите години)

Лихварят, обаче, е достатъчно умен, за да бъде записана цялата сума като главница в договора за ипотека.

Въпреки усилията си, жената скоро спира плащанията. Следват съответните легални действия и клетницата се озовава на улицата с дете и болна старица. Лихварят пък се снабдява с апартамент на стойност над 60000 лева за 10000.

Друга жена, инвалид е жертва на същия лихвар. Тя взема от него заем от 15000 лева, за да може да проведе нормално и сериозно лечение на сина си, зависим от хероин. За пет години, трябва да върне 57000 лв., за да спаси дома си от публична продан. Макар и инвалид с право на придружител, близо година, тя работи каквото намери, гладува и погасява поне лихвата, по 700 лева месечно. Напоследък, е спряла плащанията.

Баща на две деца-ученици, изгубил работата си, взема от лихвар 1000 лева. За една година, трябва да издължи 2000. Човекът не е

глупак, но е в безизходица. Децата се нуждаят от дрехи, учебници и тетрадки.

В зимния сезон, той не успява да плаща по кредита редовно, заради сметката за отопление. Жена му получава поредица заплахи от анонимно лице.

Мъжът е лабилен, отчаян и, стъпка по стъпка, преминава отвъд нормалното състояние. Решава, че, за да предпази семейството си от насилие, трябва да изчезне и се самоубива. В ужаса си, горкият баща оценява стойността на живота си на 1000 лева / пардон, на 2 000 лева с лихвата!

Историите, които ви разказах, са само малък отрязък от черната серия на ужаса, свързан с лихварството.

— Не изпитвате ли срам или страх?! — опитах се веднъж да говоря с един от лешоядите. — Как целувате жена си и милвате децата си?

— Да не съм ги карал да вземат заеми насила бе, госпожа? — отговори арогантно мутрата.

По нискочелия му сурат не се появи дори сянка на притеснение или срам.

Тия хора гъмжат във всеки град на изстрадалата ни Родина. Те заграбват на безценица жилища, златни бижута, мобилни телефони, телевизори или хладилници. Смучат кръв и късат жива плът. Ако знаеха как, биха взели и органите на жертвите си, та да ги продадат за трансплантация.

В същото време, в Наказателния кодекс, в раздел „престъпления против кредитната система“, съществува член 225. Съставът предвижда за лица, които извършват банкова дейност без разрешително, наред с лишаването от свобода, конфискация на ½ или на цялото имущество на виновните.

А къде е държавната власт? Къде е обещаната дейност за ликвидиране на престъпността и корупцията?

Ще ме опровергаете, че МВР е осъществило наскоро акция „лихварите“.

Нямам предвид изпълнения с цел ТВ шоу, приятели! Иска ми се да вярвам, че целта на борбата с престъпността не е Бойко Борисов и Цветан Цветанов да демонстрират бицепсите си пред камерите! Нужно е истинско, последователно, тотално преследване на тия хора, а не

театър! Поне до този момент, направеното от оторизираните органи и институции ми прилича на опит да се лекува проказа с козметична маска.

Това, което е изходът, е злото да се ликвидира в своя пълен обем.

Защо, след като властниците са толкова зле осведомени, не създадем сами информационен блог „лихвари“?

Ако желаете, ще оставя e-mail: paula_light@abv.bg , на който анонимно можете да изпратите адресите на лихварите, чиито жертви сте или за които просто знаете. От своя страна, аз ще се погрижа този черен списък да влезе във всички сайтове, в които публикувам и ме публикуват и ще запозная съответните институции. Тогава ще видим дали правителството има искрено желание и воля да се справи със злото.

Защото в Библията е казано: „по делата им ще ги познаете“.

15.07.2010 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.